

Külündeyim Ben

— İsmet Bozkurt (Dilsiz Kalem) · 31 Aralık 2023

İma da zehir var sözlerde vurgun
Vefasız leblerin dilindeyim ben
Hayat acımasız yüreğim yorgun
Karanlık gecenin elindeyim ben.

Yenik düştüm geçen uzun yıllara
Ben beni bıraktım sürgün kollara
Seyrüsefer oldum tozlu yollara
Vahasız Kербela yolundayım ben.

Ahd eyledim can'ı bir beyaz güle
Boş geçen ömrüme doldurdum çile
Varmayı dilerken ulvi menzile
Nice haramîler il'indeyim ben.

Acımasız züfre düşürdü dara
Ateş oldu günler vakitse yara
Yapıştı üstüme çıkmaz bir kara
Amansız yangının külündeyim ben

Kuramadım saray oturdum ulda
Fırkatın elinde savrulduım yelde
Boğuldum akan bir bulanık selde
Kurumuş ağacın dalındayım ben

Ceza verir ruhum bana kastı ne
Düşman bulamadım küstüm dostuma
Çiğnediler basıp basıp üstüme
Yilkı atlarının nalındayım ben.

Yunusla karıldım dostu sarıldım
Parça bölük oldum her gün kırıldım
Gönül hanesinde öldüm dirildim
Müebbet bir aşkın kolundayım ben.

İsmet Bozkurt (Dilsiz Kalem)

Leb : dudak

Ulvi : yüce

Züfre : gam, tasa

Fırkat : üzüntü, acı